

עברית מדוברת לא נורמלית

נאח דן בן אנווי ונתיבה בן יהודה

מרוך זה הוא תוספת למזון המפורסם של דן בן אנווי ונתיבה בן יהודה. הקוראים מוזמנים לשלוח למערכת מלים וכימויים משלהם.

מפוקס הביגוד

חליפת-מכנסיים (פרדפון)

מיקרוימיני לידה

שפן פרווה

בולרו מעילון קצרצר, על-פירוב אף ללא שרולים.

בטלדרס ז'קט הנגמר במותניים, ובחגורה, בעיקר לבוש צבאי.

ביקיני בגדים מינימלי לאישה, עשוי שני חלקים.

גרט כומתה.

גטקס תחתונים לגבר, גם ארוכים.

גסטקה קו גזירה בנד השמלה, מעל לחזה האשה.

דפלקוט מעיל חורפי מצמר נס או לבד, עם בורנס וכפתורי עץ.

זקט חזייה לגבר, חלק החליפה המסורתית, הנלבש מתחת לז'קט.

טיטס גרבי נשים, הכוללות מכנסיים תחתוניים; גרבוניים; מכנסי בלט.

מוקסינים סוג נעליים, שנתפרו ללא אימום.

סליפ בגדים לגבר, מינימלי, ביקיני לגבר.

פולובר סוודר חסר שרולים.

פונצ'ו מין כיסוי עליון הנלבש מעל לבגדים, שכמייה בנוסח מקסיקני.

פליסה קפלים צרים לאורך החצאית, הנוצרים על-ידי גיהוץ מיוחד.

פליינה שכמייה.

קומבניזון שמלה תחתונית.

קסטיום חליפה ואף תלבושת לפורים.

קורסז' סרט מבד קשה, נתפר לחצאית מתחת לחגורה.

קורסט מחוך.

קלוש גזרת החצאית כשהיא מתרחבת באלכסון כלפי מטה, כפעמון.

קפישון מין כובע, מחובר למעיל, בורנס.

של צעיף רחב, משמש כסות לכתפיים.

שלפה מגבעת, כובע לאדון.

יש אומנם פה ושם ניצנוצי דמויות אנושיות. כמו למשל, ראשה'עיר, המהר'הר בכך שאינו האדם שחלם להיות. אבל זה ניספג מהר מאוד בחוכמות וניבוליי פה (בהמונייהם), שאולי משעשעים במחר צית השגייה של ההצגה, אבל אין בהם כדי להרכיב יחד מחזה.

ייתכן ובאמריקה שלפני הבחירות, היו רבים שהודוה עם מחזה שיש לו הש' לכות למנטליות הפוליטית של האמריקאי הממוצע, לאורח-החיים של עיירה ממוצעת, ולעניינים של מוסר, דת, גזע ושמרנות. קשה להניח שבישראל, אפילו ערב הי' בחירות, יימצאו כאלה.

ההצטיינות האמיתית היחידה של הי' מחזה הוא שלמה וישינסקי, בתפקיד הקל' יחסית של האלכוהוליסט, היוצר את הי' דמות המשכנעת היחידה, בפניו החיוורים, ראשו המתנדנד ללא הרף, ודבריו הנפי' לטים בקושי.

תקליטים

בנטיזה בשחור ושזוף

דיוק אלינגטון, כרך 1 — ויקטור, 731043

תקליטים של דיוק אלינגטון לא חס' רים בשוק. הוא עבר בקריירה הארוכה שלו חברות רבות, וכולן הקליטו אותו לעתים קרובות. כך שהמבחר הנמצא הי' יום בעולם (אם כי לא בארץ) ממש מד' היס.

ואף על פי כן, אין חובב ג'אז שיוכל להרשות לעצמו לדלג על אוסף עתיק' יומין זה. אמנם כל ההקלטות נעשו בש' נים 28-1927 — חריקות סיבוביהם של התקליטים המקוריים ב-78 ס/ד עדיין נשמעים היטב בכמה מן הקטעים — הי' איכות היא איכות של תקופת הגרמופון עם האוזן הגדולה — ומכל נגניו הקבור' עים של אלינגטון, נמצא שם הארי קארני.

אבל למרות החריקות, למרות הגיל, יש בו בתקליט זה כל כך הרבה חיים וחן, עד שאתה פשוט שוכח את הטכניקה, ומאזין למוסיקה.

בנטיזה בשחור ושזוף והקלטה אמנם באיכות טובה יותר, אבל לא בחיות גדור' לה יותר. דברים דומים אפשר לומר על קריאת האבה קיריאולית, הבלוז שאני אוהב לשי, הארלס ריבר קויבר, ועוד.

חוייה נעימה בהחלט.

ספרים

ירושלים 1973

יוסי שטרן — אלבום של 10 רישומים.

מבט מהיר והטוף על ירושלים של זהב, כפי שהיא נראית לאחר 25 שנים

לאופרה הולכים בדרך-כלל על-מנת לש' מוע, לא לראות. ודאי שלא לראות עירוס, למרות זאת, עם פתיחת העונה הקרובה באופרה של טינטי, אוסטרליה, ילכו רבים כדי לראות, לא לשמוע: ביצירה שהומינה האופרה אצל המחזיקין רלף סקולתורפ, בשם פולחני מעבר, יופיעו הרקדנים בסצינות הבלט ערומים כביום היוולד — כשפני' הם מכוסות מסיכות.

למה מסיכות? למען הצניעות כמובן. האופרה, אחרי הכל, איננה מועדון-לילה.

תיאטרון

מחפריים, מחפריים

„אלופי העונה“, מאת ג'ייסון מילר בתיאטרון הקאמרי. במאי: היי קיילוס. עברית: אהוד מנור. תפאורה: אריה נבון. משתתפים: יהודה פוקס, ראובן בריוותס, יוסי גרבר, שלמה וישינסקי ויצ' חק חוקיה.

ארבע מתוך חמשת הנפשות, במחזה זה, הופיעו לפני 20 שנה בנבחרת כדורסל ש' הביאה כבוד ונביעים לבית-הספר התיכון של העיירה, והצטיינה ברוח-הצוות שלה. הדמות החמישית במחזה היה מאמנם דאז, כיום מורה להתעמלות בדימוס.

לכאורה, קשורים החמישה קשרים הדור' קים עד היום. אחד מהם הוא ראש העיר. השני הוא בעל-ההון, המממן את מסע בחרי' רותיו. השלישי מנהל את המסע, הרביעי הוא שתיין מפיץ מרגליות ציניות. המאמן הוא האב הרוחני של כולם (זה, דרד'אגב. מוסד מבוסס בארצות-הברית: מדריי' ספורט שהוא גם מדריי' רוחני).

אבל כשנפגשים החמישה, על פחית ביי' רה ובקבוקי יוסי, לישיחה אינטימית ממושכת — הרי שבמקום שישתדלו לפרק יחד את אויבם המשותף — יהודון בשם שרמן החושק במישרת ראשה'עיר — הם מפרקים זה את זה, לפי מיטב המסורת של המחזאות האמריקאית המודרנית, וחושפים את המנגנונים המפעילים אותם. הצרה היא, כפי שאומר השיכור בסוף ההצגה לבעל ההון ש-המלודרמה הפר' טיה שלך אינה מעניינת.

וזה בדיוק זה: הביוגרפיות והמניעים המפעילים את חמשת הטיפוסים האלה הם כלי'כ שיגרתיים וצפויים, והופיעו כבר בכלי'כ הרבה הודמויות קודמות. עד ש' זה מעורר פיהוק.

כל אחד מהם לחוד, וכולם יחד, שקר' פים ושחתיים. נדמה כאילו אין בהם דבר שלא יוצא לאור על הבימה. אפילו הדב' רים הנאמרים לא היו באים לידי ביטוי ללא עזרה מבחוק.

המחזאי, כנראה חשב לא רק שהוא כותב על הדיטות, אלא גם למען הדיור' טות: הוא דואג לחזור על כל אימרות שפר פעם, פעמיים ושלוש. „בינוניות היא הצטיינות בדרגה נמוכה“. „הזמנים אינם משתנים, רק התאריכים.“ וכיוצא בזה.

שיחה בין שניים אלה על נושא המוכר היטב לשניהם, הגוע, אינה יכולה להיות נטולת עניין.

מרגרט מיד תורמת את הנסיון העצום שהיה לה בחקר חברות בנות כל הגזעים, ואת דעותיה המתקדמות בכל שטחי הי' חיים (היא בין אלה הממליצות להפוך את המריחואנה לסם חוקי). בהדרכתה גולשת השיחה לאפיקים רבים ומגוונים, לצורות רבות ושונות של גזענות, ולשגאת עדות מכל הסוגים, מן הבעיות של היהודים והי' איטלקים באמריקה, ועד ל-תנועה לשח' רור האשה, כשהיא מנסה למצוא בכל אלה השלכות לבעיות הכושים באמריקה. בין הדברים המועלים בנושא זה היא ההנ' חה היסודית של מרבית האנושות, כאילו הצבע הלבן קשור לזוף, טוהר ומלאכי שמיים, ואילו השחור, לרוע איוות והי' שטן.

בולדווין שעבר על בשרו את נתיב הי' יסורים של נער כושי בן פרבריי-עוני, מביא לשיחה את כל עומק היגונו, היאוש והזעם העצור בו, גם כמשורר הרואה עצ' מו חלק בלתי נפרד מן האנושות, וגם ככושי החש כי אינו מקובל על אנושות זו, ותובע על כך את עלבונו.

(המשך בעמוד 12)

של מדינת היהודים החדשה. קיבוציניים ופנתרים, נשים ערביות ואברכים צנור' עים, מועקת בתי-קפה מרופטים והטיפור' סים היושבים בהם באפס-מעש. והכל בעט קלה, בעין חדה, ובאהבה רבה לבר' יות.

מי שמכיר את יוסי שטרן, יודע ודאי למה לצפות.

החיתומים בעיני הכושי'

A Rape on Race — James Baldwin & Margaret Mead Ed. Corgi, U.S.A. 1972. „חגע על הפרק“ — שיחה בין מרגרט מיד וג'יימס בולדווין, הי' צאת קורגי 1972 — 255 עמודים.

מרגרט מיד, אנתרופולוגית שחקרה את החברה האנושית על כל שלביה, מן הי' פרימיטיביים של איי סמואה, ועד לזו ה-משוכללת ביותר, בפרברי ניו-יורק, היא אחת הנשים הנאורות יותר באמרי' קה. ג'יימס בולדווין, סופר, מחזאי ומשור' רר, מן הראשונים שהציגו בצורה בוטה ובלתי משתמעת לשתי פנים את מצב הי' כושים בארצות-הברית, הוא כיום אולי החשוב בסופרים כהי העור בעולם ואחד הדוגלים בגלוי ב-כח השחור“. מכאן, ש'

רישום של יוסי שטרן
25 שנים של יהודים